

לأكل בני אדם, גם נפתי שמנשל לאלה שלוחה והיא איננה חייה רעה על כן אמר זה יהודה ומה שאמר השדתיק עוף¹ כאשר טרפ טרפ יוסף לא ידע מזה הדבר מה שאמר עתה. אמר כי אפשר כי על דרך קצת נבואה נודע לי שאמרתי דבר זה ואחר מכן חשבתי שהיה זה כסבירך ולא היה כן כי אחרי כן ידעתי שהיא רמז ומה שפרש² סלקח עצמן ואמרת מה בצע אפשר שידע כל הענן אחר שבא למצרים. (פ"א 78; ויד' י)

יב) מטרף בני עליית, مما שחשדthin מוסיף דכתיב ביה טרפ טרפ יוסף סילקת עצמן ואמרת מה בצע. והר"י הקשה א"כ משמע דטיבותה הוא, ובפרק קמא דסנהדרין¹ אמר² "ובוצע ברך ניאץ ה". כל המברך את יהודה ואומר מה בצע אינו אלא מנאץ. ותירץ ר' יהודה בר' נתן וצ"ל דודאי במה שהצילו מן המתים יש לשבחו אבל במה שאמר מה בצע שנטה אחר הבצע דמשמע הא אם היה בצע היה טוב לעשות, בזה אמרו כל המברך. ולפי רשי¹ מטרף דבוק לבני וזה² מטרף בני יוסף עליית, מי אונקלוס תרגם על מעשה חמד ולפי צ"ל מטרף עומד ומילתה באפי נפשיה הוא. וכן מוכיח הנגינה שמונגן בטיפחא, אלמא עומד הוא ובני קאי על עליית. והמ"ז: ל"י: מ"ז 62: ש"ן 1066: פ"א 154).

(ו, ב ועייש³ תוריה אלא. 2) תהילים י. ג.

יג) מטרף בני עליית, פרש¹ סלקת עצמן ואמרת מה בצע וכן מהחרש הודיית ואמרת צדקה ממני וכו'. וקשה דאמרין פ"ק (דסוטה) [دسנהדרין]¹ ר' מאיר אומר לא נאמר בוצע אלא כנגד יהודה שניא' ויאמר יהודה אל אחיו ומה בצע וכל המברך את יהודה הרי זה מנאץ ועל זה נאמר² "ובוצע ברך ניאץ ה" עכפ"ח שפי על חמד וכן מוכיח התרגום יהודה את אודיתא ולא בהיתה וגוי Ari midin k'tala bri nafsh⁴ סליקתא כלומר מדין הריגת חמד壬 שמי בניה, ושוב מצאתי כן בשם ר' יצחק. והר"ר אליקים מקיים פרש¹ ואומר שלפרש¹ שפי' שהוא יוסף ניחא שפי' ווז"ל שהיה לו לומר ונחזרנו אל אבינו אחרי שהוא דבריו נשמעים לאחיו הלאן מה שפרש החתום כל המברך את

ד) גור אריה יהודה, ר"ת בגימ' דוד. (ריש מג 1830; בוד' 178; קמ' 396).

ה) גור אריה יהודה, [בגימ' תנ"ה]. תנ"ה שנים נתקיים מלכות דוד כמנין גור אריה יהודה. (פ"א 154).

ו) גור אריה, בגימ' משיח בן דוד ע"ה, שהוא אריה וגבר בתרורה שהיא חמשה חמoshi תורה. (ר"ז; מג 1830).

ז) גור אריה יהודה, גימ' דוד ושלמה בנו. (קמ' 396; פער; ר"ס; בוד' 170).

ח) מטרף בני עליית, מכל עושא טרפ עליית. שאין טורף ושולל על אויביך כמותך. ויש מפרשים "מטרף בני עליית" עצמן ומרצונך. שאין אדם יכול להעלות אותך מעל טרפ שלך עד שתרצה כמו שנאמר¹ "כאשר יגה הארץ והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלוא רועים מוקלים לא יהיה ומהמון לא יענה". עד שירצת² ויעלה עצמו, ממש ר' יוסף קרא שמעתי. (ריב"ש: ר"ק).

ו) ישעה לא ד.

ט) גור אריה יהודה מטרף, ר"ת גאים כלומר ד' גאים בראש הקב"ה בעולמו, אריה א' מהם והקב"ה מלך עליהם. ולכן נקרא מלך מלכי המלכים, כי הוא מלך על אדם שהוא משכיל וمبין להשלוח עליו, כמ"ש רז"ל² שרצו כל בריות בראשות המלך עליהם אדם, ואמר להם לא כן אלא אני ואתם בואר ומלך הקב"ה علينا שנאמר³ "ה' מלך" וכו'. (ר"א: רא"פ).

ו) חגיגה יג. ב. 2) פדר"א יא. 3) תהילים צג. א.

י) מטרף בני עליית, מגוב ארויות הטורפים זה היה דניאל. כרע רבעץ כאריו רבעץ לבטה בגוב הארויות בשאר הארויות וכן היה חבקוק עמו בגוב הארויות¹ וזה אריה בגימ' חבקוק. והוא "זכלבי" כלביה גימ' נביא, חבקוק הנביא. (מ"ג 1830).

ו) וכי בפי רביינו סעדיה גאון בדניאל ו. כג.

יא) מטרף בני עליית, פרש¹ שאמרת חייה רעהأكلתתו וזה יהודה שנמשל כאריה ואעפ"י כי מצינו דין שנמשל לנחש, אין דרכו